

Cæsari Augusto.

tur. Nam partium magis, quàm veritatis studio, rem geri in scriptis videmus.

Principio dum possessionē S. M^{ti}. V^æ. controuertebant, quam Bohemi tamen in S. V. MAIESTATEM per coronam & sceptrum, quibus veluti signis certissimis Regnorum dominia solent tradi, more modoque solemni transtulerant. Processum iudicii eum S. M^{ti}. V^æ. præscribebant, quem ne infimus quidem Kmetho in Bohemia, nedum honestus aliquis Vladiccus & Lobkoto, facilè pateretur sibi imponi, ut nempe eosdem & actores, & reos, & testes, & iudices in loco nec idoneo, neque etiam tuto, acciperet. Quæ res libro IV. pertractatur. In meritis causæ ponunt oppressionem patriæ libertatis & iuris electiui, de qua libro postremo differitur; nec non violationem pacis publicæ tam profanæ, quàm religiosæ. Et in hanc quidem inuidiam S. M^{ti}. V^æ. conciliandâ omnes nerui intenduntur, omnes vires suppetiantur, omnium suffragia corrogantur, omnium priuatæ querelæ exaggerantur. Sed hanc accusationem S. CÆS. M^{tas}. V^a. sola negatione cōfudit ac dispulit. Ego verò, qui integros profiteor iurium ac priuilegiorum Bohemicorum commentarios, ausus etiam sum in hanc arenâ descendere, ut de pace religionis in Bohemia libro V. cap. VIII. de expulsionē Iesuitarum, in quos omnium præsentium calamitatum culpa coniicitur, cap. IX. de vaticiniis denique & prophetiis, quibus decepti nonnulli sese in barathrum infortuniorum suorum præcipitarunt, cap. X. exsequerer. Imposui enim singulis libris certum modū, ne causas confunderem. Sed quia veritas odium parit, & libertas ipsa nunc libertatem quærat ac desideret,

